

VROEGTIJDIG OPGEBRAND **(BURNING BRIGHT)**

Blijspel in drie bedrijven

door

JOHN STEINBECK

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VROEGTIJDIG OPGEBRAND - BURNING BRIGHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN STEINBECK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Joe Saul

Vriend Ed

Mordeen

Victor

Plaats van handeling:

Het circus; de boerderij; de zee; het kind.

Tijd van handeling:

Heden

Opmerkingen met betrekking tot het decor:

In de voorstelling van New York heeft men geprobeerd de opvattingen van de schrijver met betrekking tot de alzijdigheid en de tijdloosheid van het thema uit te drukken in het decorontwerp. Er was een permanent cyclorama (*een cirkelvormig panorama*) geheel verlicht door direct naar beneden gerichte schijnwerpers en schijnwerpers die op ongeveer drie meter afstand rond het cyclorama waren geplaatst. Het gehele cyclorama werd nooit door een directe lichtstraal verlicht. Dit ontwerp creëerde een gevoel van onbegrensde ruimte.

Tijdens het eerste bedrijf werd in de achtergrond met twee tentpalen en wat touwen de suggestie van een circustent gewekt. De illusie werd versterkt door een portaal waarvan de opening in de vorm van een tent was gemaakt.

De boerderij in het tweede bedrijf wordt aangegeven door een kachel (*achter links*), het dressoir (*midden*) en een raamkozijn met een divan er onder (*rechts*), (*rechts voor*) leidt een deurkozijn naar de andere kamers en een deurkozijn (*links voor*) naar buiten. Een helling van 2 meter was tussen het cyclorama en de kachel geplaatst, recht onder de lichten die de buitenkant aangaven en waar Joe Saul en Vriend Ed de kerstboom-scène spelen.

Het derde bedrijf, eerste tafereel, de scheepskajuit wordt op dezelfde wijze aangegeven. Een deurkozijn (*rechtsmidden*) gaat naar het dek, een deurkozijn (*links*) naar de hutten, (*rechts voor*) het dek van een schip en onmiddellijk (*rechts achter*) een kast. Langs de achterwand van het deurkozijn tot geheel links een bank waarboven op een willekeurige plaats een kozijn van een patrijspoot hangt.

Derde bedrijf, tweede tafereel stelt een ziekenhuis-kamer voor en is zeer eenvoudig: een – in perspectief gemaakte – jaloezie staat (*achter midden rechts*) en een ziekenhuisbed staat in het midden van achter rechts naar voor links.

Opmerking: Ieder bedrijf (*tafereel*) heeft kozijnen die aangepast zijn aan het karakter van de aangegeven kamer.

EERSTE BEDRIJF

Decor: Een circustent met twee palen (*links achter en rechts achter*) en stormlijnen naar andere palen achter. Een stapel oude emmers, een stuk of zes hoepels hangen aan een paal, een gedeukte metalen wasbak en een waterkan staan op een ruwe tafel. Achter midden staat een opvouwbaar canvas stoel met een kamerjas erover. Voor iedere paal staat een grote beschadigde kledingkast, op het open deksel zitten pin-up foto's en een grote vierkante spiegel. Op de bovenste plank staat allerlei make-up en rommeltjes van een rondtrekkend leven. De kist rechts (*de kist van Joe Saul*) heeft een deksel over de onderste plank, maar die van Mordeen (*links*) is helemaal open. Oude houten stoelen met een rode tapijt zitting staan voor de kisten, die identiek zijn met de bemerking dat de kist van Mordeen aan de achterkant een kledingrek heeft in de vorm van twee pijpen die in een T-vorm staan. Hieraan hangen verschoten en afgewassen circuskleren die ooit wel helder gekleurd zijn geweest, haar 'stadsjurk' en een kamerjas van Joe Saul. Achter tussen de linker tentpaal en de stoel staat een driepoot-kruk waarop een aantal verpakte geschenken staan.

Als het doek opgaat zit Joe Saul, een lenige trapeze-artiest van middelbare leeftijd gekleed in maillot, zenuwachtig handenwringend bij zijn kist. Als er een spot op zijn gezicht komt te staan, buigt hij zich voorover en kijkt in de spiegel. Na een ogenblik springt hij op, stapt heftig naar de kist van Mordeen. Als de lichten langzaam op gaan over het speelgebied komt er van rechts achter drie korte fluitsignalen in plaats van kloppen. De bovenstaande beschrijving is bedoeld als ondersteuning voor de regisseur om de juiste atmosfeer en achtergrond te scheppen.

Joe Saul: (*draait naar rechts en kijkt*) Kom binnen, Vriend Ed. (*Vriend Ed komt binnen, hij is een grote man die geschminkt is als een vrolijke clown, maar zijn kale pruik en rode neus in de hand heeft. Hij heeft een geel clownspak aan met rode stippen en witte tennisschoenen. Hij kijkt snel rond en blijft in het midden staan*)

Vriend Ed: Waar is Mordeen?

Joe Saul: Ze is bij Mevrouw Malloy babysitten, (*gaat weer op zijn eigen stoel zitten terwijl de circus draaimolen in de achtergrond weg fade*) Mevrouw Malloy moest naar het postkantoor om haar zoon Tom wat geld te sturen – (*monotoon terwijl hij de kist dicht doet*)

haar zoon Tom, mijn zoon Tom. *(draait zich naar Vriend Ed)* Hij zit op de universiteit moet je weten. Ik weet zeker, Vriend Ed, en ik heb dat vaker gezegd dat mevrouw Malloy haar zoon Tom op de universiteit zit en nog maar negentien is. Heb je dat gehoord, Vriend Ed? Heb je dat al geen twintigduizend keer gehoord?

Vriend Ed: *(legt pruik, neus en handschoenen op de kist van Mordeen. Hij is in een goede bui en gaat naar Joe Saul en leunt tegen de tentpaal)* Nu ja, je kunt haar dat toch niet kwalijk nemen, Joe Saul.

Joe Saul: *(beweegt zijn handen weer nerveus)* Oh, dat doe ik ook niet. Ik veronderstel dat een zoon Tom op de universiteit je een klein stukje God Almachtige aureool om je hoofd geeft. Nee, ik ben zelfs blij voor haar. Ze is best aardig.

Vriend Ed: *(zet zijn rechtervoet op de kist en leunt over Joe Saul)* Zeg, Joe Saul, wat ben jij nerveus.

Joe Saul: Nee.

Vriend Ed: *(wijst naar zijn handen)* Dat is iets nieuws dat je daar doet. Dat is een zenuwtik.

Joe Saul: *(stopt met zijn nerveuze gebaren)* Ik wist niet eens dat ik het deed, maar je hebt gelijk, Vriend Ed. Ik ben van slag; ik heb de daver op mijn lijf.

Vriend Ed: Ik heb het aan zien komen, Joe Saul. Het verbaast me niks, ik had het al eerder verwacht. Ik vraag me af waarom je het niet eerder hebt gekregen. Ik herinner me nog goed toen je Cathy stierf. Je was sterk toen je je vrouw verloor. Toen was je niet nerveus. En het is precies acht maand geleden dat neef Will het net miste; toen was je ook niet nerveus. Victor is een goeie maat, nietwaar. Dat zei je toch. Het is niet de eerste keer dat een Saul het net mist in al die jaren. *(Joe Saul staat plotseling op en gaat naar de kist van Mordeen)* Wat is er aan de hand Joe Saul? Je hebt een sfeer om je heen hangen als een zwerm muggen op een warme avond.

Joe Saul: *(wringt zijn handen weer, kijkt er naar en slaat ze dan ineens om ze stil te houden. Draait zich naar Vriend Ed)* Victor is echt goed. Misschien zelfs beter dan neef Will. Maar ik was aan hem gewend. Ik voelde neef Will precies aan. Ik wist hoe hij adem haalde, wat zijn polsslag was. Neef Will was familie, iets van mezelf. Wij waren de producten van duizenden jaren – de eindproducten. Misschien wen ik ook wel aan Victor, maar hij is en blijft een vreemde. Zijn bloed is het mijne niet. We zijn niet van dezelfde afkomst. *(hij pakt zijn kamerjas van het rek en trekt die aan)*

Vriend Ed: *(staat op)* Is Mordeen al opgemaakt?

Joe Saul: Natuurlijk. Anders was ze niet gegaan. (*zijn handen bewegen zonder dat hij het wil*)

Vriend Ed: (*ziet zijn handen*) Ben je zenuwachtig, Joe Saul? (*helpt hem met de jas*) Ben je bang voor je handen? Ik heb dat vaker gezien. (*gaat naar links en kijkt hem in de ogen*) Ik heb een man gekend die blind aan het worden was, hij probeerde op alle mogelijke manieren kleuren te zien, dan keek hij en staaarde er naar om het zich maar te kunnen herinneren. Hij was bang dat hij zou vergeten wat rood en blauw was als hij eenmaal blind was. Heb je last van je handen?

Joe Saul: Ik geloof van niet. Waarom zouden ze? Ik heb nog nooit los gelaten.

Vriend Ed: (*kijkt hem weer aan*) Mag ik je een eerlijke vraag stellen?

Joe Saul: Altijd.

Vriend Ed: Hebben jij en Mordeen problemen?

Joe Saul: Nee. Oh, nee.

Vriend Ed: Het is een fijne meid, Joe Saul, een goeie vrouw.

Joe Saul: Goed? Wat een stom woord. Mordeen is zachtheid. Mordeen is vuur. Ze heeft een gloed van liefde om zich heen als een licht zodat iedereen in haar buurt een beetje in de weerschijn ervan staat. Hé, ik voel me nog mooier als ze bij me is.... Ielijk en miserabel als ze weg is.

Vriend Ed: Wat zeg je dat mooi! Wat prachtig om te horen! Er zijn zoveel mannen, die, zelfs als ze van iemand houden, dat proberen te verbergen of het... met een soort schaamte vertellen. (*hij slaat met zijn rechter vuist in de linker handpalm*) Ik ben er bijna door vergeten waar ik voor kwam. Ik geef een verjaardagsfeestje voor de tweeling. Ze wilden alleen maar kinderen, maar ze hebben jou en Mordeen ook gevraagd. Kom je?

Joe Saul: Hebben ze ons echt gevraagd?

Vriend Ed: Absoluut. En breng alsjeblieft een klein geschenkje mee.

Joe Saul: (*wijst naar de stapel op de kruk*) Die heb ik al gekocht.

Vriend Ed: (*springt overeind om ze snel te bekijken*) Die allemaal?!!!
Je verwent mijn tweeling veel te veel.

Joe Saul: (*begint weer nerveus met zijn handen te wringen*) Ik ben nooit verwend met cadeautjes. Ik hou van cadeautjes.

Vriend Ed: Ik ook. De tweeling ook. (*draait zich weer om en ziet de nervositeit van Joe Saul*) En wil je nu je handen eens stil houden? (*hij draait mee als Joe Saul zijn onderarmen vastpakt en zich omdraait*) Ik zal wel een beetje van die zenuwen overnemen als je het goedvindt. Ik heb je ook in mijn armen laten huilen toen jouw Cathy stierf. Ik heb ook neef Will van de ring gepakt. Ik was getuige

toen je Mordeen trouwde. Ik denk dat ik je door en door ken, maar je moet het eerst zelf zeggen, Joe Saul.

Joe Saul: *(gaat naar rechts voor en draait om hem aan te kijken, hij heeft nog steeds zijn onderarmen vast)* Ik denk dat je het wel weet. Ik denk dat je tweeling het wel weet. Ik vraag me af.... of Mordeen het weet.

Vriend Ed: *(kom naar voor tot achter Mordeen's stoel)* Zeg het dan.... voor je eigen gemoedsrust en de rust van je handen. Misschien kunnen we een antwoord vinden.

Joe Saul: *(gaat naar zijn stoel)* Ik vraag me af of ik oud begin te worden. Ze zeggen dat oude mensen aan het verleden denken. Ik denk aan vroeger..... *(in de verte begint de draaimolen een wals te spelen)* Ik hoor in gedachten mijn grootvader praten. Dat wil zeggen nadat zijn handen hun greep hadden verloren, zijn timing en de scherpte van zijn ogen verdwenen waren. Toen het er niet meer toe deed, dronk hij 's middags een glaasje wijn. Hij gaf ons les op de trainingsmat, en soms, als we rusten, begon grootvader te praten. Hij las veel, die oude, en dacht nog meer. Misschien fantaseerde hij van alles, maar we geloofden hem. Jij hebt hem nooit gekend, Vriend Ed.

Vriend Ed: *(draait de stoel van Mordeen om zodat hij met zijn gezicht naar Joe Saul kan zitten)* Nee, ik heb hem nooit gekend. Praat tegen me, Joe Saul. Laten we kijken wat je dwars zit.

Joe Saul: We waren echt trotse kinderen. Voor het minste liepen we met de borst vooruit. We geloofden alles wat hij zei, want hij was ouwe Joe Saul. Ik ben naar hem vernoemd. Hij vertelde ons altijd dat we eens natuurelementen waren geweest, je weet wel, in bomen en in rivieren. We woonden in de wind en in grote stormen. "dat waren je voorouders", zei hij dan. Je weet nog hoe wit zijn haren waren. Nee, je hebt hem nooit gezien.

Vriend Ed: Nee, ik heb hem nooit gezien.

Joe Saul: Dan weer vertelde hij dat we de eerste dokters waren geweest, maar heksendokters natuurlijk. We maakten het water ondrinkbaar en dreven de donder terug naar de bergen. We spetterden als water over de rotsen en we zeilden met uitgestrekte armen als de wind. We zaten gehurkt op de trainingsmat te luisteren. *(hij gaat zo zitten)* Ouwe Joe Saul vertelde dan dat we in Griekenland hoge schoenen en houten maskers droegen en Goden waren. Hij zei dat we in Rome ons in het rode zand van de arena wentelden als er bloed gevloeid had. En we jongleerden met brandende fakkels voor de opgerichte kruisen. Dan in de donkere tijden, zei hij, lachten we en speelden mee in de mirakelspelen. Wij

waren de enige vrolijke noot in de vreselijke tijd. Vanaf dat moment, zei hij altijd, kent iedereen ons.

Vriend Ed: Dat is een vreemd verhaal voor kinderen, maar zou je het niet eens aan de tweeling willen vertellen?

Joe Saul: Dat zal ik doen. Ouwe Joe Saul stond daar: groot met een uitgestoken vinger als een stok. Hij had een dikke bos haar en nog al zijn eigen tanden. Hij stond daar als een witte wolk. (*staat op en strekt zijn rechter arm uit*) “Koningen.” Zei hij dan, “Prinsen, Astors, Vanderbilts... of Tudors, Grootgrondbezitters, Veldheren, nu we het er toch over hebben. Wie kent zijn eigen voorouders met enige zekerheid? Er zijn maar twee oude families” zei hij dan, “gekend en zeker erkend, maar twee: clowns en acrobaten. De rest zijn slechts nieuwkomers” Ouwe Joe Saul keek dan op ons neer als wij daar zo zaten. Dan zei ie tegen ons, “Zorg er altijd voor dat je een baby aan je vingers hebt, een kind op de mat en een jongen aan de rekstok. Zorg voor kinderen,” zei hij, “veel kinderen.”

Vriend Ed: (*ernstig, wijst naar hem*) Dat is jouw probleem. Dat is het. Cathy had geen kinderen.... En Mordeen?

Joe Saul: We zijn al drie jaar getrouwd! Drie jaar!

Vriend Ed: En nu begin je te denken dat het aan jou ligt?

Joe Saul: (*draait zich van hem af en gaat naar rechts voor*) Ik weet niet wat het is. Ik weet niet wat het is, maar een man kan toch niet op zo'n manier doodgaan?

Vriend Ed: Een vrouw ook niet.

Joe Saul: (*gaat gespannen naar midden achter*) Je kunt toch zo maar je bloedlijn niet onderbreken en de draad naar de onsterfelijkheid doorknippen. Er is meer dan alleen maar mijn geheugen, meer dan mijn training en de oude verhalen van glorie en de vergeten schande van de mislukking. Er ligt een verplichting op mijn schouders om mijn lijn door te geven aan iemand anders, om het als een vogeleitje in de hand van mijn kind te leggen. Jij geeft je bloedlijn door aan je tweeling, Vriend Ed, maar ik.....

Vriend Ed: Misschien moet je eens naar een dokter gaan. Misschien kunnen ze er iets aan doen.

Joe Saul: Wat weten die dokters daar nu van? (*hij gaat zitten met het hoofd in zijn handen*) Er rust een of andere duistere vloek op me, dat voel ik.

Vriend Ed: (*staat op en gaat achter hem staan*) Op jou alleen, Joe Saul? Voel je je buiten gesloten, alleen gelaten? Het wordt tijd dat we dit probleem eens grondig uitpraten, anders gaat het als een kankergezwell je hersenen aantasten. Kom er mee voor de dag. Misschien zit je niet alleen in je geheime grot.

Joe Saul: *(kijkt kalm op)* Ik weet het. Ik denk dat ik als een mol in mijn eigen duisternis zit te wroeten. Natuurlijk weet ik wel, Vriend Ed, dat het iedereen kan overkomen, overal en altijd. En misschien heb ik het geheim wel te veel voor mezelf gehouden. *(buiten begint het circusorkest een mars te spelen. Vriend Ed gaat met een sprong op de kist van Mordeen zitten, zet zijn pruiken en neus op en buigt zich om het in de spiegel recht te zetten)*

Vriend Ed: Nu ik het weet, zal ik proberen te helpen. Ik zal wat bedenken om te helpen.

Joe Saul: Ik vraag me af waar Mordeen blijft. Het duurt wel erg lang om geld over te maken. Haar baby. Mevrouw Malloy is veel te oud om nog een kind te krijgen. Veel te oud. Vijf en veertig.

Vriend Ed: Maar ze heeft er wel één. Ik moet op! *(hij maakt zijn laatste correcties, springt op en rent over het toneel rechts af. Joe Saul doet het deksel open, kijkt in de spiegel als Vriend Ed terugkomt en tegen de achterkant van het openstaande deksel leunt)* Ik bedoelde er niks mee. Ik bedoelde er echt niks mee.

Joe Saul: *(kijkt hem even zwijgend aan)* Waarmee?

Vriend Ed: Ik hoorde zelf hoe het klonk toen ik zei: “maar ze heeft er wel één.” Ik bedoelde het echt niet zo, Joe Saul.

Joe Saul: Ik heb het niet gehoord.... Op die manier tenminste. *(hij staat op en draait naar links weg)* Je moet op, Vriend Ed. *(Vriend Ed rent weer weg terwijl Joe Saul naar links gaat, hij pakt de stoel van Mordeen en draait die naar de kist. Na een ogenblik is de stem van Vriend Ed achter te horen, hij schreeuwt naar iemand)*

Vriend Ed: *(achter rechts)* Rennen, Mordeen, hij wacht op je. *(Joe Saul die dit hoort, draait zich om zodat hij haar zien kan als ze binnenkomt. Ze lacht stralend, haar gezicht gloeit nog bij de heerlijke herinnering. Haar handen zijn in de stand dat ze de flap van de tent opendoet, haar gouden haar is kort met kleine krulletjes, haar make-up is zorgvuldig aangebracht. Ze heeft een wit satijnen maillot aan met sterretjes, lange zijden kousen en een lange witte chiffon cape tot op de grond met een kraag van veren)*

Mordeen: Die baby, Joe Saul, hij kraait al! Echt kraaien en hij ramt de wieg heer en weer. *(ze gaat naar hem toe)* Hij wilde een straal zonlicht met zijn handje pakken. Je had zijn gezicht moeten zien toen zijn hand er gewoon doorheen ging, verbaasd en tegelijkertijd teleurgesteld. *(ze legt haar cape af)*

Joe Saul: *(gaat kwaad naast haar zitten)* Heb je Victor gezien, Mordeen? Is hij klaar?

Mordeen: *(legt de cape over de stoel en draait zich naar de kist)* Ik heb hem niet gezien. Wat scheelt er aan, Joe Saul? Voel je je niet

goed? (*Mordeen gaat naar Joe Saul*)

Joe Saul: Ik voel me prima.

Mordeen: (*legt haar armen om zijn nek en kijkt in de spiegel naar hem*) Kwaad dan misschien. Je bent kwaad. Je ogen zijn zwart, maar als je kwaad bent, is het net of ze een rode gloed hebben. Ben je kwaad op me, Joe Saul?

Joe Saul: (*houdt haar handen vast*) Niet kwaad.... nee, niet kwaad..... en toch kwaad. Kwaad op de tijd die je weg was. Kwaad op de tijd. Geïrriteerd over de minuten die je niet bij me was.

Mordeen: (*draait rond zodat ze op zijn kist kan zitten, kijkt hem aan. Hij knielt onmiddellijk*) Dat vind ik fijn. Het is goed als je gemist wordt. Ik ben zo gauw mogelijk teruggekomen. Soms is het goed om even weg te zijn. Dan weet ik weer hoeveel ik van je houd.

Joe Saul: Ik ben soms bang. Mijn verstand speelt spelletjes met me. Het fluistert dat jij niet bestaat. Het bespot me en zegt dat je weggelopen bent. Het jengelt dat er geen Mordeen is. Het is een akelig, wreed spelletje.

Mordeen: Het is net een kinderspelletje om goeie dingen nog beter te maken. Ik weet nog dat ik een stuk witte cake had met een zwarte glazuurlaag erop en deed of hij niet van mij was. Dat was alleen maar om het lekkerder te maken. (*hij staat weer op, lachend*) Nu.... Joe Saul... dat is beter. Het rood uit je ogen is weer weg. Je hebt weer zwarte ogen, als kooltjes... zo zwart! Maar achter die ogen zitten problemen.

Joe Saul: (*draait zich naar links voor*) Nee.

Mordeen: Gaat het om Victor?

Joe Saul: Nee.

Mordeen: Is het iets dat ik gedaan heb... of niet gedaan heb?

Joe Saul: (*draait zich naar haar toe*) Oh, nee... het is....

Mordeen: Ja?

Joe Saul: Het is iets dat iedere liefhebbende man zich afvraagt en wil weten. Ben ik een goede echtgenoot.... Een goede minnaar voor je?

Mordeen: (*gaat snel naar hem toe*) Oh, lieveling.... Heerlijk.... Zacht en sterk en.... Heerlijk.

Joe Saul: (*na een lange omarming*) Mordeen, mijn verlangen kwetst me als een zweep, maar mijn vreugde voor je gaat tekeer als een zomerstorm. Soms denk ik wel eens dat mijn borst nog eens zal openbarsten van liefde voor je. Kijk... ik ben buiten adem als een jongen. Ik ben helemaal vervuld van jou.

Mordeen: Oh, wat voor een prinses ben ik geworden! Zal ik je eens wat vertellen.... Misschien klinkt het wel een beetje verwaand, maar dat is het niet.... Zelfs toen ik nog zo'n klein botterig meisje was

verscheurd tussen hoop en hopeloosheid van het groot worden, zelfs toen wist ik al, echt waar, toen wist ik al dat op een dag deze groene en zilveren wereld naar me toe gebracht zou worden op een kleine gouden schaal. Joe Saul, ik hou van je.

Joe Saul: *(tilt haar gezicht naar het zijne)* Mordeen, lieveling, ik zie tranen. *(Victor komt rechts voor binnen. Als Joe Saul hem ziet laat hij haar los en gaat naar hem toe)* Waarom ben je nog niet klaar, Victor? *(ziet de verbonden pols, springt naar hem toe en grijpt de pols)* Wat is dat?

Victor: Ik kom net van de dokter. Ik heb mijn pols verstuikt. Het is alleen maar een verrekte spier. De dokter zegt drie dagen rust.

Joe Saul: Dat spijt me. Hoe is het gebeurd?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto